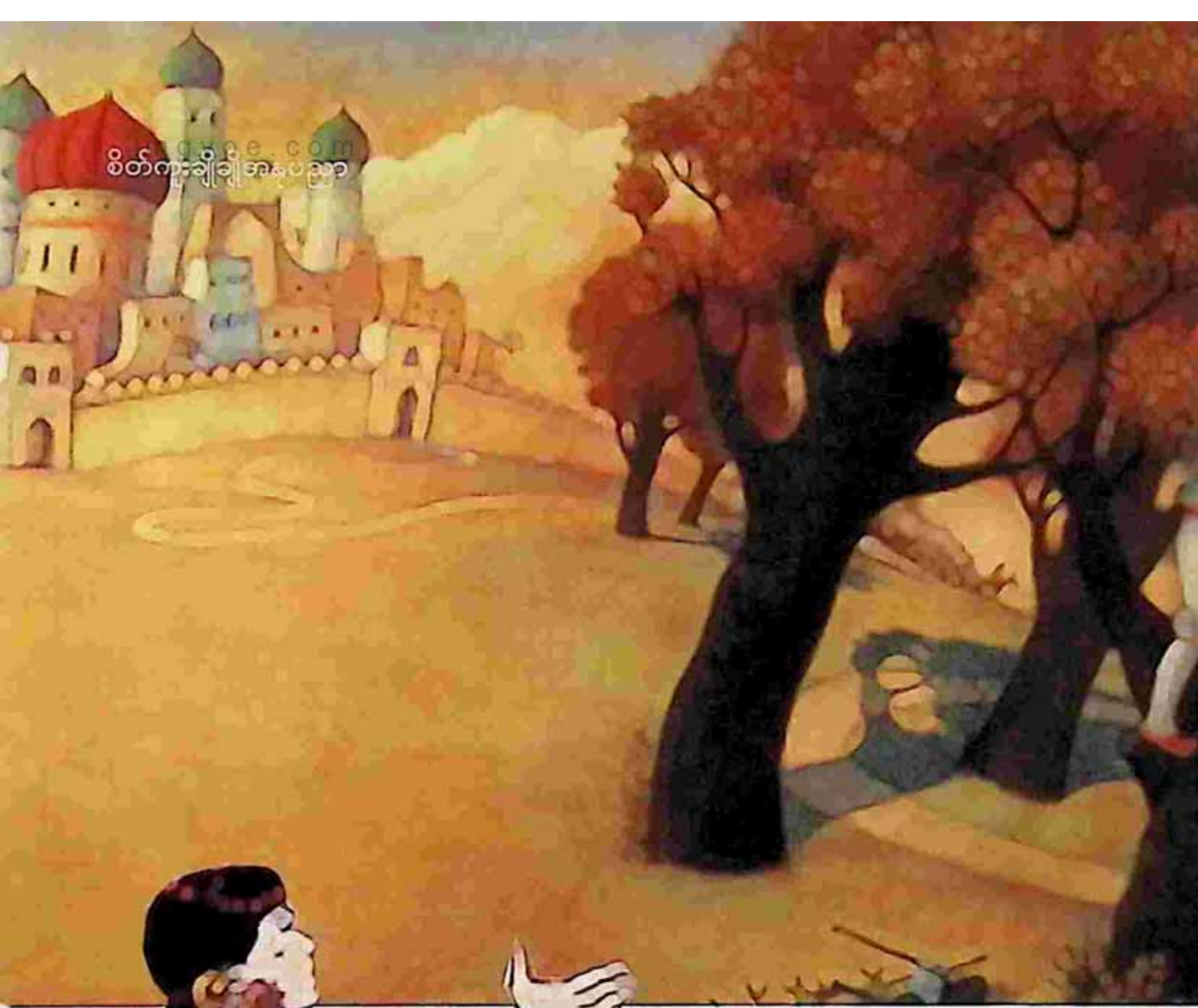

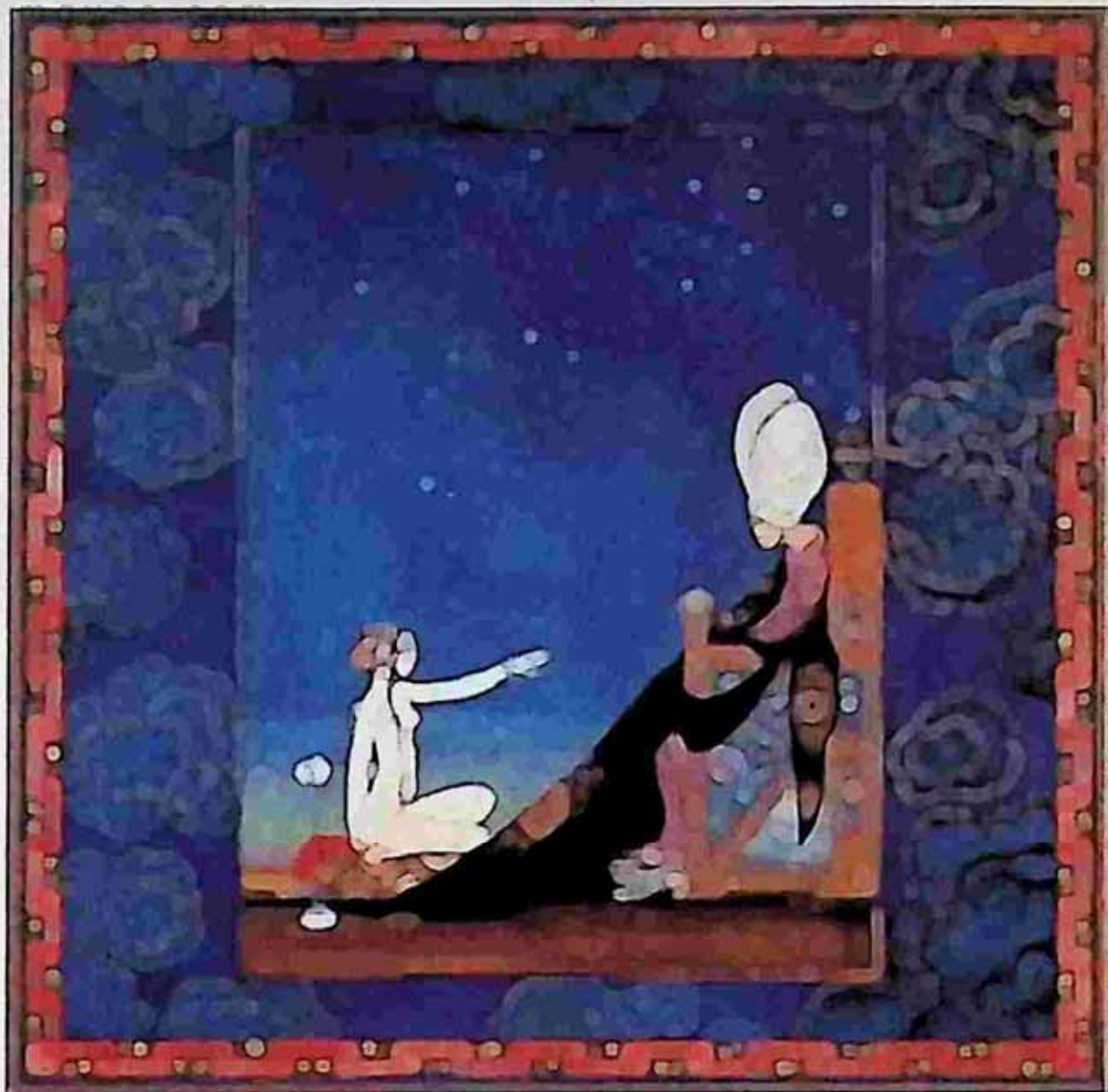
စိတ်ကူးချီချီအနုပညာ

ကလေးများအတွက်
တော်စတီဝိုင်း
ပုံပြင်များ
မောင်ခေတ်ထွန်း

ဒုတိယအကြိမ်

mgvye.com

ကလေးများအတွက်
တော်စတိုင်း
ပုံပြင်များ
မောင်ခေတ်ထွန်း

ISBN9789997112729

9 789997 112729

1,000.00KS

တော်စတိုင်းပုံပြင်များ
မောင်ခေတ်ထွန်း-ပြန်မာပြန်

ပုံနှိပ်ပုတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	အုပ်စု-၁၊ ပုံပြင်
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးစန်းဦး
ပုံနှိပ်သူ	-	ဒေါ်ဝင်းမာ
မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း	-	အမ်အက်စ်အို
ကွန်ပျူတာဝလင်	-	အီးဂဲလ်
လက်ခွဲဝလင်	-	အေဇက်
စာအုပ်ချုပ်	-	သစ္စာ

၈၀၈ • ၈၈

ခေတ်ထွန်း၊ မောင်
တော်စတိုင်းပုံပြင်များ / မောင်ခေတ်ထွန်း၊ ၁-ရန်ကုန်၊
စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၁၂၊
စာမျက်နှာ ၁၂၄ မျက်နှာ၊
၁၂.၅ စင်တီ x ၁၈.၅ စင်တီ
(၁) တော်စတိုင်းပုံပြင်များ

၂၀၁၂ ဇွန်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု ၅၀၀
ရောင်းစျေး ၁၀၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

၁။ စည်လွတ်ကြီး	၁
၂။ ကြားဝါလိုစိတ် စားပေါက်ပိတ်	၂၅
၃။ ပညာရှိနဲ့ ထွန်ခြစ်	၂၇
၄။ ဆုတော်ငွေတစ်ဝက်	၃၀
၅။ ဝမ်းဘဲနှင့်လစန္ဒာ	၃၃
၆။ လူဆိုသည်မှာ	၃၅
၇။ ဘုရင်ကြီးနှင့်အင်္ကျီ	၃၇
၈။ ပိုက်ထဲမှ ငှက်များ	၄၀
၉။ ဧကရာဇ်ပိတာနှင့် ယာသမားကြီး	၄၂
၁၀။ မုန့်သုံးခုနှင့် မုန့်လက်ညှိုးတစ်ခု	၄၆
၁၁။ ညီတူမျှတူ အမွေယူ	၄၇
၁၂။ ယာသမားနှင့် သခွားသီး	၅၀
၁၃။ လင်းယုန်နှင့်ကြက်ဖ	၅၂
၁၄။ ပုစ္ဆာသုံးခု	၅၃
၁၅။ လူပေါကြီးအိုင်ဗင်	၆၄

mgjoe.com

mgjoe.com

စည်လွတ်ကြီး

တစ်ခါက အယ်မီလီယန်အမည်ရှိ အလုပ်သမားတစ်ဦးရှိသည်။ တစ်နေ့တွင် သူသည် အလုပ်လုပ်ရန် လယ်ကွင်းကို ဖြတ်သွားစဉ် တစ်စုံတစ်ဦးက သူ့အားလှမ်းခေါ်သံကို ကြားရသည် အယ်မီလီယန်သည် အသံလာရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အလွန်ချစ်ဖွယ်ကောင်းသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့ရှိရလေသည်။ ထိုအမျိုးသမီးက သူ့အား 'အယ်မီလီယန် ရှင် ဘာဖြစ်လို့ အိမ်ထောင်မပြုသေးတာလဲ' ဟု မေးလေသည်။

ထိုအခါ အယ်မီလီယန်က 'ကျွန်ုပ် ဘယ်လို အိမ်ထောင်ပြုလို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ကျွန်ုပ်မှာ ဝတ်စရာဆိုလို့ ဝတ်စုံတစ်စုံပဲ ရှိတယ်၊ အပိုမရှိဘူး၊ မည်သူက ကျွန်ုပ်ကို ခင်ပွန်းအဖြစ် လက်ထပ်ချင်ကြမှာလဲ' ဟု ပြောဆိုသည်။

အယ်မီလီယန်၏ စကားကို ကြားသော် အမျိုးသမီးက 'ကျွန်မကို ရှင့်ဇနီးအဖြစ် လက်ထပ်ပါ' ဟု ဆိုသည်။

အယ်မီလီယန်သည် ထိုအမျိုးသမီးကို နှစ်သက်သည်။ သို့သော် သူသည် အမျိုးသမီးအား 'ကျွန်ုပ် သင့်ကို ချစ်ခင်စုံမက်ပါတယ်၊

‘ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်မှာနေလို့ ဘယ်လို စားသောက်နေထိုင်ကြမှာလဲ’ ဟု ပြန်ပြောပြန်သည်။

ထိုအခါ အမျိုးသမီးက အယ်မိလီယန်အား ‘ဒါအတွက် ဘာလို့ ပူပန်နေရတာလဲ၊ ကျွန်မတို့ အလုပ်ပိုလုပ်ပြီး အအိပ်လျော့ရင် ဘယ်နေရာမှာမဆို ဝတ်ဖို့စားဖို့ရှာကြလို့ ရနိုင်ပါတယ်’ ဟု ဆိုသည်။

အယ်မိလီယန်က ‘ဒါဆိုကောင်းပြီလေ၊ တို့ လက်ထပ်ကြစို့၊ ဒါပေမဲ့ တို့ ဘယ်ကိုသွားကြမှာလဲ’ ဟု မေးလေသည်။

‘ကျွန်မတို့ မြို့ကိုသွားကြမယ်လေ’ ဟု အမျိုးသမီးက ပြန်ဖြေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် အယ်မိလီယန်နှင့် အမျိုးသမီးတို့သည် မြို့သို့ထွက်ခွာလာကြလေသည်။ သူတို့သည် မြို့စွန်တွင် အိမ်ငယ်ကလေးတစ်လုံးကို တွေ့ရှိသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် လက်ထပ်ကြပြီး အိမ်ငယ်ကလေးတွင် နေထိုင်ကြလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဘုရင်ကြီးသည် မြင်းရထားစီး၍ လာစဉ် အယ်မိလီယန်၏ အိမ်ကို ဖြတ်သွားမိလေသည်။ ထိုစဉ် ဘုရင်ကြီးသည် အယ်မိလီယန်၏ ဇနီးအား တွေ့မြင်သွားလေသည်။

‘ဒီလောက် ချောမောလှပတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ ဘယ်ကလဲ’ ဟု မေးကာ မြင်းရထားကို ရပ်စေသည်။ ထို့နောက် အယ်မိလီယန်၏ ဇနီးအား ခေါ်၍ ‘သင် ဘယ်သူလဲ’ ဟု မေးသည်။

ထိုအခါ အယ်မိလီယန်၏ ဇနီးက ‘ကျွန်တော်မျိုးမဟာ အလုပ်သမား အယ်မိလီယန်ရဲ့ ဇနီးပါ’ ဟု ပြန်လည်လျှောက်တင်သည်။

“သင်လို လှပတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက အယ်မိလီယန်လို အလုပ်သမားတစ်ယောက်ကို ဘာလို့ လက်ထပ်ရတာလဲ။ သင်ဟာ မိဖုရား ဖြစ်ထိုက်သူပဲ” ဟု ဘုရင်ကြီးက ဆိုသည်။

ဘုရင်ကြီး၏ စကားကြားသော် အယ်မိလီယန်က ‘အရှင်မင်းကြီးရဲ့ ကြင်နာစကားတွေကို ကြားရတာ အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မျိုးမရဲ့ အလုပ်သမားဟာ ကျွန်တော်မျိုးမအတွက် အသင့်တော်ဆုံး ခင်ပွန်းတစ်ယောက်ပါပဲ’ ဟု ပြန်ပြောသည်။

ဘုရင်ကြီးသည် အယ်မိလီယန်၏ဇနီးနှင့် ခေတ္တမျှ စကားပြောဆိုပြီးနောက် ပြန်၍ ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။ ဘုရင်ကြီးသည် နန်းတော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသော်လည်း အယ်မိလီယန်၏ ဇနီးကို မေ့၍မရပေ။ သတိရလျက်ရှိသည်။ ညဘက်တွင်လည်း အယ်မိလီယန်၏ဇနီးကို စဉ်းစားနေ၍ တစ်ညလုံး အိပ်၍မပျော်ပေ။ အယ်မိလီယန်

၏ ဇနီးကို မည်သို့ ရယူရမည်ဆိုသည့် နည်းလမ်းကိုသာ စဉ်းစားနေလေသည်။ နည်းလမ်းကား မရချေ။

ထိုသို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ဘုရင်ကြီးသည် သူ၏ အမှုထမ်းများကို ခေါ်၍ အယ်မိလီယန်၏ ဇနီးကိုရယူနိုင်မည့် နည်းလမ်း ရှာကြံကြရန် မိန့်ဆိုလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဘုရင့်အမှုထမ်းများက ဘုရင်ကြီးအား 'အရှင်မင်းကြီး၊ အယ်မိလီယန်ကို နန်းတော်သို့ လာရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ ဆင့်ခေါ်လိုက်ပါ။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ သူ့ကို အလွန်ပင်ပန်းလှတဲ့ အလုပ်တွေဖိခိုင်းပါမယ်။ ဒါဆို သူသေမှာပဲ။ သူ့ဇနီးတစ်ဦးတည်း ကျန်တဲ့အခါ အရှင်မင်းကြီးက သူမကို အလွယ်တကူ ရယူနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်' ဟု အကြံပြုကြသည်။

ဘုရင်ကြီးလည်း သူ့အမှုထမ်းများ၏ အကြံအတိုင်း လိုက်နာကာ အယ်မိလီယန်အား နန်းတော်သို့ လာရောက်၍ အလုပ်လုပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်လေသည်။ ထို့ပြင် အယ်မိလီယန် နန်းတော်၌ ရှိနေစဉ် ဇနီးသည်ပါ အတူရှိနေရမည်ဟူ၍လည်း မိန့်ဆိုသည်။

ဘုရင့်စေတမန်များသည် အယ်မိလီယန်ထံသို့ လာရောက်၍ ဘုရင်ကြီး၏ အမိန့်ကို ပေးသည်။ ထိုအခါ အယ်မိလီယန်၏ ဇနီးက အယ်မိလီယန်အား 'ရှင် နန်းတော်မှာ တစ်နေ့လုံး အလုပ်သွားလုပ်ပါ။ ညကျရင်သာပြန်လာခဲ့ပါ' ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုသို့ဖြင့် အယ်မိလီယန်သည် နန်းတော်သို့ ထွက်ခွာ လာခဲ့လေသည်။ အယ်မိလီယန်သည် နန်းတော်သို့ ရောက်သော် ဘဏ္ဍာစိုးက သူ့အား 'အသင်ဘာဖြစ်လို့ သင့်မိန်းမကို မခေါ်လာရတာလဲ' ဟု မေးသည်။

ထိုအခါ အယ်မိလီယန်က ဘဏ္ဍာစိုးအား 'ကျွန်ုပ်အလုပ်လုပ်ဖို့

လာတာ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်ုပ်ဇနီးကို ဒီကို ခေါ်လာခဲ့ရမှာလဲ။ သူက အိမ်မှာ နေရစ်ခဲ့ရမှာပေါ့' ဟု ပြန်ပြောသည်။

နန်းတော်တွင် ဘုရင့်အမှုထမ်းများသည် အယ်မီလီယန်အား လူ ၂ ယောက်စာ လုပ်ရမည့် အလုပ်များကို ခိုင်းကြသည်။ သူသည် အလုပ်ကို စတင်လုပ်သည်။ အယ်မီလီယန်က ထိုအလုပ်များသည် တစ်နေ့တည်းနှင့် ပြီးလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။

သို့သော် ညနေချိန် ရောက်လာသည့်အခါ အလုပ်များ အားလုံး ပြီးစီးသွားလေသည်။

အယ်မီလီယန်၏ အလုပ်များ ပြီးစီးသွားသည်ကို ဘဏ္ဍာစိုး မြင်သော် အယ်မီလီယန်အား နောက်တစ်နေ့တွင် ပထမနေ့ထက် ၄ ဆမျှ ရှိသော အလုပ်များကို ပေးလေသည်။ အယ်မီလီယန်လည်း အလုပ်များကို ပြီးစီးအောင် လုပ်သည်။

ထို့နောက် ညမိုးချုပ်ချိန်တွင် အိမ်သို့ပြန်လာသည်။ အိမ်ရောက် သော် အိမ်သည် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ညစာ ပင် ချက်ပြုတ်ပြီးစီး၍ စားရန် အဆင့်သင့်ဖြစ်နေသည်။ သူ့ဇနီးသည် စားပွဲဆားတွင် ထိုင်၍အပ်ချုပ်ကာ သူ့ကို ထိုင်စောင့်နေသည်။ သူ့အား ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကာ ညစာကို ကျွေးမွေးသည်။ ထို့နောက် သူ့ အလုပ် အကြောင်းကို မေးမြန်းသည်။

အယ်မီလီယန်က 'တော်တော်ဆိုးတဲ့ အလုပ်တွေပဲ၊ သူတို့က ငါ့ကို အလုပ်တွေ မနိုင်ရင်ကာ ပေးကြတယ်၊ အလုပ်နဲ့ဖိပြီး သတ်ချင် တယ်နဲ့ တူတယ်' ဟု ဆိုသည်။

'အလုပ်အတွက် ဘာမှမပူပါနဲ့၊ ရှင်ဟာ အလုပ်လုပ်နေရင်း အလုပ် တွေ ဘယ်လောက်ပြီးစီးသွားလို့ ဘယ်လောက် ကျန်နေသေးတယ်ဆို တာကို လှည့်မကြည့်ပါနဲ့၊ အလုပ်ကိုသာ ဆက်လုပ်သွားပါ၊ အချိန်တန်

ရင် ပြီးစီးသွားပါလိမ့်မယ်' ဟု ပြောဆိုသည်။

ထို့နောက် အယ်မီလီယန်သည် လဲလျောင်းကာ အိပ်စက်လေသည်။ နောက်နေ့နံနက်တွင် အယ်မီလီယန်သည် နန်းတော်သို့ တစ်ဖန် သွားရောက်ကာ အလုပ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်လုပ်လေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ညနေချိန်ရောက်သော် အလုပ်များအားလုံး ပြီးစီးသွားကာ သူသည် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ဘဏ္ဍာစိုးလည်း အယ်မီလီယန်အား အလုပ်များကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု ဆက်တိုက်တိုးပေးကာ ခိုင်းလေသည်။ အယ်မီလီယန်လည်း အလုပ်များကို သတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်အတွင်း ပြီးစီးအောင် လုပ်နိုင်စွမ်းသည့် အယ်မီလီယန်ကို ကျွမ်းကျင်မှု လိုအပ်သည့်အလုပ်ကို တစ်ဖန် လုပ်ခိုင်းကြည့်ကြပြန်သည်။ မင်းမှုထမ်းများသည် အယ်မီလီယန်အား အုတ်စီလုပ်ငန်း၊ ကျောက်တုံးဖြတ်တောက် ထုခွဲသည့် လုပ်ငန်း၊ အိမ်အမိုး မိုးသည့်လုပ်ငန်း၊ လက်သမားလုပ်ငန်း စသည့် ကျွမ်းကျင်မှုလုပ်ငန်းမျိုးစုံကို ပေး၍ ခိုင်းသည်။ သို့သော် အယ်မီလီယန်သည် သူတို့ခိုင်းသမျှ အလုပ်များအားလုံးကို ပြီးစီးအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ညနေအချိန်တန်၍ အလုပ်များပြီးစီးသော် အယ်မီလီယန်သည် သူ့ဇနီးသည်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဒုတိယတစ်ပတ်သည် ကုန်ဆုံးသွားပြန်လေသည်။

ဘုရင်ကြီးသည် သူ့အမှုထမ်းများအား ခေါ်၍ 'မင်းတို့ကို ကျွေးမွေးထားတာ အလကားပဲ၊ အခု ဘာတစ်ခုမှ ဖြစ်မလာဘူး၊ နှစ်ပတ်သာ အချိန်ကုန်သွားတယ် ဘာဖြစ်လာလို့လဲ၊ မင်းတို့ကပြောတော့ အယ်မီလီယန်ကို အလုပ်တွေ ဖိခိုင်းပြီး သေအောင်လုပ်မယ်ဆို၊ ခုတော့ အယ်မီလီယန်ဟာ ညနေတိုင်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် သီချင်းတကြော်ကြော်နဲ့ အိမ်ပြန်သွားတာ ငါမြင်နေရတယ်။ ဘာလဲ မင်းတို့က ငါ့ကို အရူး

လုပ်နေလား' ဟု ကြိမ်းမောင်းပြောသည်။

ဘုရင့်အမှုထမ်းသည် ဘုရင်ကြီးအား ဆင်ခြေအသီးသီးပေးကြသည်။

'ကျွန်တော်မျိုးတို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ သူ့ကို အလုပ်ကြမ်းတွေ များများပေးပြီးခိုင်းရင် မောပန်းပြီး သေအောင်လို့ပါ။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ ဘယ်အလုပ်ကိုမဆို မောပန်းမှုမဖြစ်ဘဲ အမှိုက်တွေကို လှဲကျင်းပစ်လိုက်သလို ပြီးစီးအောင် လုပ်နိုင်တာကို တွေ့ရပါတယ်။

'ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မျိုးတို့မှာ ဒီအတိုင်းမနေပါဘူး။ သူ့ကို သူမလုပ်နိုင်ဘူးထင်တဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု လုပ်ငန်းတွေကို ဆက်ခိုင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ အဲဒီလုပ်ငန်းကိုလည်း လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ပြီးစီးအောင် လုပ်နိုင်ပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့အထင်တော့ သူနဲ့ သူ့ဇနီးတစ်ဦးဦးဟာ မှော်ပညာကို အသုံးပြုနေပြီ ထင်ပါတယ်။

'ကျွန်တော်မျိုးတို့ ကိုယ်တိုင်လဲ သူ့ကို စိတ်ပျက် ငြီးငွေ့လှပါပြီ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးတို့ဟာ သူမလုပ်နိုင်နိုင်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုခု ရှာဖွေဖို့ ကြိုးပမ်းနေကြပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်မျိုးတို့ အယ်မီလီယန်ကို တစ်နေ့တည်းနဲ့အပြီး ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ဆောက်ခိုင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါပြီ။ တကယ်လို့ သူဟာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို တစ်နေ့တည်းနဲ့ မဆောက်နိုင်ဘူးဆိုရင် သူ့ခေါင်းကိုဖြတ်မယ်လို့ မိန့်ကြားတော်မူပါ' ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။

ဘုရင်ကြီးသည် အယ်မီလီယန်ကို ဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။ အယ်မီလီယန်သည် နန်းတော်သို့ရောက်သော် ဘုရင်ကြီးက အယ်မီလီယန်အား 'ကဲ...ငါ့အမိန့်ကို နာခံ၊ ငါ့နန်းတော်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် မြေကွက်လပ်မှာ ကျွန်ုပ်အတွက် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း အသစ်တစ်ခုကို ဆောက်ပေးရမယ်။ သင့်ကို မနက်ဖြန်ညနေအထိ အချိန်ပေးမယ်။

ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းကို မနက်ဖြန်ညနေမတိုင်မီ ပြီးစီးအောင် ဆောက်လုပ်နိုင်ရင် သင့်ကို ဆုတော်လာဘ်တော် ပေးသနားတော်မူမယ်၊ အေးမပြီးသေးဘူးဆိုရင်တော့ သင့်ခေါင်းပြတ်ပြီသာမှတ်'ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

အယ်မိလီယန်သည် ဘုရင်ကြီး၏ တစ်ချက်လွတ် အမိန့်ကို ကြားနာပြီးနောက် သူသည် အိမ်သို့ အလွန်ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပြန်လာခဲ့သည်။ သူ့ဘဝနိရုံးကမ္ဘာ အဆုံးသတ်လုနီးပြီဟူ၍ တွေးထင်မိသည်။

သူသည် အိမ်ပြန်ရောက်သော် သူ့ဇနီးသည်အား 'မိန်းမရေ ငါတို့ ဒီကပြေးဖို့ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားပေတော့၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင် ငါဟာ ဘာမှ အပြစ်မရှိဘဲ အသတ်ခံရလိမ့်မယ်' ဟု ပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါ အယ်မိလီယန်၏ ဇနီးက သူ့အား 'ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်လန့်နေတာလဲ၊ ဘာကြောင့် ဒီနေရာက ထွက်ပြေးရမှာလဲ' ဟု စိုးရိမ်တကြီး မေးလေသည်။

အယ်မိလီယန်က 'ငါဘယ်လိုလုပ်မကြောက်ဘဲ နေလို့ဖြစ်မလဲ၊ ဘုရင်ကြီးက ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ဆောင်ကို မနက်ဖြန်မှာ တစ်နေ့တည်းနဲ့ အပြီးဆောက်ပေးရမယ်လို့ အမိန့်ပေးထားတယ်ကွ၊ ငါမဆောက်နိုင်ရင် ငါ့ခေါင်းကို ဖြတ်မယ်တဲ့၊ ဒါကြောင့် တို့ကုသ်နိုင်တာ တစ်ခုတည်းရှိတယ်၊ အဲဒါကတော့ အချိန်ရှိတုန်း ဒီကနေလစ်ကြဖို့ပဲ' ဟု ပြောဆိုသည်။

သို့သော် အယ်မိလီယန်၏ ဇနီးသည် အယ်မိလီယန်၏ ပြောကြားချက်ကို သဘောမတူချေ။ သူ့ဇနီးက 'ဘုရင်ကြီးမှာ ရဲမက်တော်တွေက အများကြီးရယ်။ ဘယ်ကိုပြေးပြေး သူတို့ ဖမ်းဆီးတာကို ခံရမှာဘဲ။ သူ့လက်က ဘယ်လိုမှ လွတ်လမ်းမရှိဘူး။ ဒါကြောင့်

ကျွန်ုပ်တို့မှာ အင်အားရှိသရွေ့ ဘုရင်ကြီးရဲ့ စကားကို နားထောင်ရမှာပဲ ဟုဆိုသည်။

ထိုအခါ အယ်မီလီယန်က သူ့ဇနီးအား 'ငါမှ သူခိုင်းတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ဖို့ စွမ်းအားမရှိဘဲ၊ သူ့စကားကို ဘယ်လိုလုပ် နားထောင်နိုင်မှာလဲ' ဟု ဆိုသည်။

'ရှင် သတ္တိသာ မွေးစမ်းပါ။ ကဲပါရှင် ထမင်းသွားစားပြီး အိပ်ပေတော့။ မနက်စောစောထ။ သင့်အလုပ်တွေ အားလုံး အချိန်မီ ပြီးစီးသွားလိမ့်မယ်' ဟု အယ်မီလီယန်၏ ဇနီးက ပြောဆိုလေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် အယ်မီလီယန်သည် အိပ်ရာထဲတွင် လဲလျောင်းကာ အိပ်စက်လေသည်။ နောက်နေ့နံနက်တွင် အယ်မီလီယန်အား အိပ်ရာမှ နိုးကာ မြန်မြန်သွား၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို အပြီးသတ်လိုက်၊ ဒီမှာ တူနဲ့သံ၊ တစ်နေ့တာ လုပ်ရမယ့် အလုပ် ကျန်သေးတယ်' ဟု ပြောလေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် အယ်မီလီယန်သည် မြို့ထဲသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ နန်းတော်ရင်ပြင်သို့ ရောက်သော် နန်းတော်ကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရာတွင် ကြီးမားသော ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီး တစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးကား ပြီးစီးလုနီးနေပြီ ဖြစ်သည်။ အယ်မီလီယန်သည် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတွင် လိုအပ်သည့် နေရာများကို ပြီးစီးအောင် စတင် လုပ်ကိုင်လေတော့သည်။

ဘုရင်ကြီးသည် အိပ်ရာမှနိုး၍ ပြုတင်းပေါက်မှ နန်းတော်အပြင်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ ကြီးမားသော ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးကို တွေ့မြင်သွားလေသည်။ အယ်မီလီယန်သည် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီး၏ လိုအပ်သည့် နေရာများတွင် သံများ လိုက်လံရိုက်နေလေသည်။ ဘုရင်ကြီးသည် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ပြီးစီးသွားသည်ကို မြင်သော် များစွာ

စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖြစ်သွားသည်။ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွား သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရင်ကြီးသည် အန်မီလီယန်ကို မသတ်နိုင်၍ သူ့ဇနီးကို မရရှိနိုင်တော့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည် သူ့အမှုထမ်းများကို ထပ်မံ၍ ခေါ်လိုက် ပြန်လေသည်။

‘မင်းတို့ခိုင်းသမျှ ဒီကောင် လုပ်ပြီးသွားပြန်ပြီ။ သူ့ကို သတ်ဖို့ အကြောင်းရှာစရာ မရှိတော့ဘူး။ ဒီလောက် ခက်ခဲတဲ့ အလုပ်ကို ဒီကောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ဒီကောင် မလုပ်နိုင်တဲ့ ဒီထက် ပိုမို ခက်ခဲတဲ့ အလုပ်ကို ရှာကြံကြစမ်း။ အေး.....ရှာလို့ မရဘူးဆိုရင်တော့ ဟိုကောင့် ခေါင်းရော မင်းတို့ ခေါင်းပါဖြတ်ရလိမ့်မယ်’ ဟု ဘုရင်ကြီးသည် သူ့ အမှုထမ်းများကို ကြုံးဝါးလေသည်။

ဘုရင်ကြီး၏ ဒေါသစကားကို ကြားသော် အမျှတော်ထမ်းများက အယ်မီလီယန်အား နန်းတော်ပတ်လည်တွင် သင်္ဘောများ သွားလာနေ သော မြစ်ကြီးတစ်ခုကို ပြုလုပ်ခိုင်းပါဟု ဘုရင်ကြီးအား လျှောက်တင် ကြလေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဘုရင်ကြီး အယ်မီလီယန်အား နန်းတော်ပတ်လည်တွင် လှေသင်္ဘောများ သွားလာနေသည့် မြစ်ကြီးတစ်ခုကို ပြုလုပ်ရန် အမိန့် ပေးလေသည်။ ထို့ပြင် ဘုရင်ကြီးက အယ်မီလီယန်အား ‘အသင်ဟာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးကို တစ်နေ့တည်းနဲ့ အပြီးဆောက် နိုင်သေးတာ ပဲ။ အခုခိုင်းတဲ့ အလုပ်ဟာ သင့်အဖို့ ဘာမှ မလုပ်နိုင်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး။ မနက်ဖြန်ခါမှာ အားလုံး ပြီးစီးနေရမယ်။ မပြီးစီးဘူး ဆိုရင် တော့ သင့်ခေါင်းကို ဖြတ်မှာပဲ’ ဟု ဆိုသည်။

အယ်မီလီယန်သည် ဘုရင်ကြီး၏ စကားကို ကြားသော် ယခင်က ထက်ပို၍ စိတ်ဒုက္ခဖြစ်မိသည်။ သောကပွားမိသည်။ သူသည်

mgyoe.com

ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လာသည်။ သူ့ဇနီးသည်သည် သူ့ကို မြင်သော်....

‘ရှင် ဘာဖြစ်လာပြန်ပြီလဲ၊ မျက်နှာလည်း မသာမယာနဲ့ ပါလား၊ ဘုရင်ကြီးက ရှင့်ကို ပိုပြီးခက်ခဲတဲ့ အလုပ်တစ်ခုခု လုပ်ခိုင်းပြန်ပြီနဲ့ တူတယ်’ ဟု ပြောဆိုသည်။

အယ်မိလီယန်လည်း ဘုရင်ကြီး၏ နောက်ဆုံးခိုင်းစေချက်ကို ပြောပြသည်။ ထို့နောက် အယ်မိလီယန်သည် သူ့ဇနီးအား ‘ငါတို့ ပြေးကြအောင်စို့လား’ ဟုဆိုသည်။

သို့သော် သူ့ဇနီးက ‘ကျွန်မတို့ဟာ ဘုရင်ကြီးရဲ့ ရဲမက်တော်တွေ ကြားက လွတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်မတို့ ဘယ်ကိုပဲပြေးပြေး မိမှာအမှန်ပဲ၊ ရှင်ဟာ ဘုရင်ကြီးရဲ့ စကားကို နားထောင်ပြီး သူ့ခိုင်းတဲ့ အတိုင်းသာ လုပ်ရုံပဲ ရှိတယ်’ ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုအခါ အယ်မိလီယန်က ‘ငါက သူ့ခိုင်းတဲ့အလုပ်ကို ဘယ်လို လုပ်နိုင်မှာတုန်း’ ဟု ပြန်ပြောသည်။

အယ်မိလီယန်၏ ဇနီးက ‘အို...ကျွန်မ ယောက်ျားရယ်၊ ဒါ

အတွက် ဘာမှ စိုးရိမ်သောက မဖြစ်ပါနဲ့၊ အခု ညစာကိုစားပြီး စိတ်ချ လက်ချ သွားအိပ်ပေတော့၊ မနက်စောစောသာထ၊ အလုပ်တွေ အားလုံး အချိန်မီ ပြီးသွားလိမ့်မည်' ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုသို့ဖြင့် အယ်မီလီယန်သည် အိပ်ရာထက်တွင် လဲလျောင်း၍ အိပ်လိုက်လေသည် နံနက်လင်းသော် သူ့ဇနီးက သူ့ကိုနှိုးပြီး 'ရှင် နန်းတော်ဆီသို့ သွားပေတော့။ အားလုံးဟာ အဆင်သင့် ပြီးစီးနေလိမ့် မယ်၊ ရှင် လုပ်ရမယ့် အလုပ်ဟာ တစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒါ ဘာလဲဆိုရင် နန်းတော်ရှေ့ မြစ်ကမ်းပါးမှာ မြေကြီးပုံတစ်ပုံကို တွေ့ လိမ့်မယ်၊ ရှင်ဟာ အဲဒီ မြေပုံကြီးကို ပေါက်ပြားနဲ့ ညှိရုံပဲ၊ ညှိပြီးရင် ရှင် အလုပ်တွေ အားလုံး ပြီးစီးသွားပြီ' ဟုဆိုသည်။

ထိုသို့ဖြင့် အယ်မီလီယန်သည် နန်းတော်သို့ ရောက်ရှိလာလေ သည်။ ဘုရင်ကြီးသည် အိပ်ရာမှနိုးသော် ယခင်က မြစ်ဟူ၍ မရှိခဲ့ဖူး သောနေရာတွင် မြစ်ကြီးတစ်စင်းကို အံ့ဖွယ်တွေ့မြင်ရလေသည်။ မြစ်ထဲတွင် သင်္ဘောများ အစုန်အဆန် သွားလာလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

အယ်မီလီယန်သည် ပေါက်ပြားတစ်ခုဖြင့် မြေပုံကြီးကို ညှိလျက် ရှိသည်။ ဘုရင်ကြီးသည် ထိုအချင်းအရာကိုမြင်သော် များစွာ စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖြစ်သွားသည်။ ဘုရင်ကြီးသည် အယ်မီလီယန်အား သတ်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့၍ ဒေါသထွက်မိလေသည်။

'ဒီလောကမှာ ဒီကောင် မလုပ်နိုင်တာဆိုတာ မရှိတော့ဘူး' ဟု ဆိုကာ သူ့အမှုထမ်းများကို ခေါ်၍ အကြံဉာဏ်များကို တောင်းခံပြန် လေသည်။

ဘုရင်ကြီးက အမှုထမ်းများအား 'ဒီကောင် မတတ်နိုင်တာကို စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ ငါတို့ ပေးသမျှအလုပ်ကို ဒီကောင် လုပ်နိုင်တာ

ချည်းပဲ၊ ဒါကြောင့် ငါ့မိန်းမကို ယူလို့ကို မရဘူးဖြစ်နေတယ်ဟု ညည်းညူပြောဆိုလေသည်။

ဘုရင့်အမှုထမ်းများကလည်း အယ်မီလီယန် မစွမ်းနိုင်သည့် အလုပ်ကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ကြံစည်စဉ်းစားကြသည်။ နောက်ဆုံး တွင် သူတို့သည် ပရိယာယ်တစ်ခုကို စဉ်းစားမိသည်။

သူတို့သည် ဘုရင်ကြီးထံသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ဘုရင်ကြီးအား 'အရှင်မင်းကြီး၊ အယ်မီလီယန်ကို ဘယ်ရောက်နေမှန်း မသိတဲ့ နေရာ ကို သွားပြီး ဘာမှန်းမသိတဲ့အရာကို ယူလာခဲ့ပါလို့ ခိုင်းပါ။ ဒါဆို သူဟာ အရှင်မင်းကြီးလက်က လွတ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ သူဘယ်ကိုပဲ သွားသွား အရှင်မင်းကြီးက သူသွားတဲ့အရပ်ကို သွားခိုင်းတဲ့အရပ် မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုပဲ သူဘာကိုပဲ ယူလာခဲ့ ယူလာခဲ့ ယူလာတဲ့ ပစ္စည်းဟာ ယူခိုင်းတဲ့ပစ္စည်း မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောနိုင်ပါ တယ်။

ဘုရင်ကြီးသည် အမှုထမ်းများ၏ အကြံပေးချက်ကို များစွာ သဘောကျသွားလေသည်။ ဒီအကြံက သိပ်ကောင်းတယ် ဟုဆို သည်။ ထို့နောက် ဘုရင်ကြီးသည် အယ်မီလီယန်အား သူ့ထံသို့ လာရန် ဆင့်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ဘုရင်ကြီးသည် အယ်မီလီယန်အား.....

'အသင် ဟိုကိုသွားပါ။ အဲဒီနေရာကို ငါလဲမသိဘူး၊ အဲဒီ နေရာ ရောက်ရင် ဟိုပစ္စည်းကို ယူလာခဲ့၊ ဘာပစ္စည်းလဲဆိုတာ ငါလဲ မသိဘူး၊ ငါပြောတဲ့အတိုင်း မလုပ်ဆောင်နိုင်ရင် မင်းခေါင်းကို ဖြတ်ရ လိမ့်မယ်' ဟု မိန့်ဆိုလေသည်။

အယ်မီလီယန်လည်း အိမ်သို့ပြန်လာကာ ဘုရင်ကြီး၏ မိန့်ကြား ချက်ကို သူ့ဇနီးအား ပြန်လည်ပြောပြလေသည်။ ထိုအခါ သူ့ဇနီး

သည် သည် စဉ်းစားတွေးတော လာရပေပြီ။

အယ်မီလီယန်၏ဇနီးက 'ဘုရင့်အမှုထမ်းတွေက ရှင့်ကို ဖမ်းဖို့ ဘုရင်ကြီးကို သင်ပေးလိုက်ကြပြီ၊ အခု ကျွန်မတို့ တော်တော် သတိ ထားရတော့မယ်' ဟု အယ်မီလီယန်အား ပြောဆိုလေသည်။

ထို့နောက် အယ်မီလီယန်၏ဇနီးသည် ထိုင်၍စဉ်းစားကာ မည်သို့ လုပ်ရမည် ဆိုသည်ကို အကြံထုတ်နေလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့ခင်ပွန်း အယ်မီလီယန်အား.....

'ရှင် ရပ်ဝေးတစ်နေရာကို သွားရမယ်၊ အဲဒီမှာ ကျွန်မတို့ မိသားစုရဲ့ အကြီးအကဲဖြစ်တဲ့ ကျွန်မတို့အရပ်က အဘွားအိုကို ရှာရမယ်၊ ရှင်ဟာ သူ့ဆီက အကူအညီတောင်းခံရမယ်၊ အဘွားက ရှင့်ကို ကောင်းတဲ့ အကြံဉာဏ်ပေးခဲ့ရင် ရှင် နန်းတော်ကို ချက်ချင်းပြန်လာပါ။

'ဘုရင့်အမှုထမ်းတွေက ကျွန်မကို အတင်းခမ္မခေါ်ဆောင်မှာမို့ ကျွန်မ နန်းတော်ထဲ ရောက်နေပါလိမ့်မယ်။ အချိန်ဟာ သိပ်မရှိတော့ ပါဘူး။ ရှင်ဟာ အဘွားရဲ့ ပြောကြားချက်အတိုင်းလုပ်ရင် ကျွန်မကို ကယ်တင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်' ဟု အကြံပေးလေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် အယ်မီလီယန်၏ ဇနီးသည် အယ်မီလီယန်အား ခရီး ထွက်ရန် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ပေးလေသည်။ ထို့နောက် အယ်မီလီယန် အား ခရီးဆောင်အိတ်နှင့် လွန်းတစ်ခုကို ပေးလိုက်ပြီး.....

'ရှင် ဒီလွန်းကို ယူသွားပြီး ကျွန်မရဲ့ အဘွားကိုပေးလိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် အဘွားက ရှင်ဟာ ကျွန်မယောက်ျားလို့ သိသွားပါလိမ့်မယ်' ဟု အယ်မီလီယန်ကို မှာကြားလေသည်။ ထို့နောက် အယ်မီလီယန် အား လမ်းကို ညွှန်ပြလိုက်လေသည်။

အယ်မီလီယန်သည် မြို့မှထွက်ခွာလာပြီးနောက် စစ်သားများ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ချီတက်သွားလာနေသော နေရာသို့ ရောက်ရှိ

လာခဲ့သည်။ အယ်မီလီယန်သည် သူတို့ထံသွား၍ 'နောင်ကြီးတို့ရယ် ဘယ်နေရာဆိုတာ ငါမသိဆိုတဲ့ အရပ်ကို သွားတဲ့လမ်းရယ်၊ ဘာဆိုတာ ငါမသိဆိုတဲ့အရာကို ယူလာဖို့ရယ် နည်လမ်းလေးများ သိကြပါသလားခင်ဗျာ' ဟု မေးမြန်းလေသည်။

စစ်သားများသည် သူ့စကားကို အံ့ဩစွာ နားထောင်ပြီးနောက်... 'ဒါတွေကို ရှာဖွေဖို့ သင့်ကို ဘယ်သူက စေခိုင်းလိုက်သလဲ' ဟု မေးမြန်းလေသည်။

အယ်မီလီယန်က ဘုရင်ကြီးစေခိုင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖြေကြားသည်။

စစ်သားများက 'ကျွန်ုပ်တို့လည်း စစ်သားတွေ ဖြစ်လာတဲ့နေ့က စပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် မသိတဲ့အရပ်ကို လာခဲ့တာ အခုထိမရောက်သေးဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့မသိတဲ့အရာ ယူလာဖို့ ဆိုတာကလည်း အခုထိ မရသေးဘူး။ ဒါကြောင့် သင့်ကို မကူညီနိုင်ဘူး' ဟု ပြောဆိုသည်။ ထို့နောက် အယ်မီလီယန်သည် စစ်သားများနှင့် ခေတ္တမျှ စကားစမြည် ပြောဆိုပြီးနောက် ခရီးဆက်လက် ထွက်ခွာခဲ့သည်။ သူသည် မိုင်ပေါင်းများစွာ လျှောက်လာခဲ့ပြီးနောက် နောက်ဆုံးတွင် တောအုပ်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ တောအုပ်ထဲတွင် တဲတစ်လုံးကို တွေ့ရပြီး တဲထဲတွင် အဘွားအိုတစ်ယောက် ထိုင်နေလေသည်။

ထိုအဘွားအိုသည် သူ့ဇနီး၏ မျိုးနွယ်ဝင် အကြီးအကဲ ဖြစ်သည်။ အဘွားအိုသည် မိုင်းငင်လျက်ရှိသည်။ မိုင်းငင်ရင်း ငိုယိုနေသည်။ သူ၏ မျက်ရည်များသည် ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျနေသည်။

အဘွားအိုသည် မိုင်းတောင့်များအား တံတွေးဆွတ်ရမည့် အစား မျက်ရည်ကိုသုတ်ကာ လက်ထံမှ မျက်ရည်များဖြင့် မိုင်းတောင့်ကို စိုစွတ်စေသည်။

အဘွားအိုသည် အယ်မီလီယန်ကိုမြင်သော် 'မင်း ဘာလို့ ဒီကို လာရသလဲ' ဟု မေးလေသည်။ အယ်မီလီယန်က အဘွားအိုအား ဗိုင်းတောင့်ကို ပေးပြီး သူ့ဇနီးက စေလွှတ်လိုက်၍ လာရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

အဘွားအိုလည်း အယ်မီလီယန်အား တစ်ခဏချင်းပင် ခင်မင်သွားလေသည်။ ထို့နောက် အဘွားအိုသည် အယ်မီလီယန်အကြောင်း မေးမြန်းသည်။

အယ်မီလီယန်ကလည်း သူ့အကြောင်းကို ပြောပြသည်။ သူသည် သူ့ဇနီးကို မည်သို့ရယူခဲ့ပုံ၊ သူတို့နှစ်ဦးမြို့တွင် မည်သို့ နေထိုင်ခဲ့ပုံ၊ မည်သို့သော အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ရပုံ၊ နန်းတော်တွင် မည်သို့သော အလုပ် လုပ်ခဲ့ရပုံ၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီး ဆောက်ခဲ့ရပုံ၊ သင်္ဘောများ သွားလာ နေသော မြစ်ကြီးကို မည်သို့ဆောက်ခဲ့ရပုံ၊ ထို့နောက် ဘုရင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား မသိသည့် နေရာကိုသွားပြီး ဘာဆိုသည် မသိသည့် အရာကို ယူခိုင်းပုံစသည်တို့ကို အစအဆုံး ပြောပြလေသည်။

အဘွားအိုလည်း အယ်မီလီယန် ပြောကြားချက်ကို နားထောင်ပြီး နောက် အငိုရပ်ကာ 'အချိန်တော့တန်ပြီ' သူ့ကိုယ်သူ တီးတိုးစကား ဆိုကာ အယ်မီလီယန်အား.....

'ကောင်းပြီလူလေး၊ ထိုင်ပါ။ လူကလေးကို တစ်ခုခု ကျွေးမယ်' ဟု ဆိုသည်။ အယ်မီလီယန်လည်း အဘွားအိုကျွေးသည့် အစားအစာ များကို စားသုံးသည်။ ထို့နောက် အဘွားအိုက အယ်မီလီယန် အား ဘာလုပ်ရမည်ဆိုသည်ကို ပြောပြသည်။

'ဒီမှာ အပ်ချည်တစ်လုံး။ ဒီ အပ်ချည်လုံးကို လူကလေး ရှေ့မှာ လိမ့်လိုက်ပါ။ အဲဒီနောက် လူကလေးဟာ အဲဒီအပ်ချည်လုံး လိမ့်သွား တဲ့အတိုင်း လိုက်သွားပါ။ ပင်လယ်ကို ရောက်တဲ့အထိ ခပ်ဝေးဝေး သွားရမယ်။ အဲဒီကို ရောက်တဲ့အခါ မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။ လူကလေးဟာ မြို့ထဲသို့ ဝင်လိုက်ပါ။ မြို့အစွန်ဆုံးက အိမ်တစ်အိမ်ကို သွားပြီး အိပ်ရာတစ်နေရာတောင်းပါ။ အဲဒီနေရာမှာ လူကလေး ရှာဖွေ နေတဲ့ပစ္စည်းကို တွေ့ပါလိမ့်မယ်' ဟု အဘွားအိုက အယ်မီလီယန်အား ရှင်းလင်းပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါ အယ်မီလီယန်က 'အဲဒီပစ္စည်းကို မြင်တဲ့အခါ ကျွန်တော် ရှာဖွေနေတဲ့ပစ္စည်းမှန်း ဘယ်လို လုပ်သိပါ့မလဲ အမေရယ်' ဟု ညည်း တွား ပြောဆိုလေသည်။

'လူကလေး မိဘစကားကို လျင်လျင်မြန်မြန် နာခံတတ်တဲ့ နေရာ မှာ ယောက်ျားတွေထက် ပိုမိုနာခံတတ်တဲ့ အရာဝတ္ထုဟာ လူကလေး ရှာဖွေနေတဲ့ အရာဝတ္ထုဖြစ်တယ်။ အဲဒီအရာဝတ္ထုကို လုယူပြီး တုရင် ကြီးကို ဆက်သလိုက်ပါ။ အဲဒီအခါမှာ ဘုရင်ကြီးက ဒီအရာဝတ္ထု ပစ္စည်းမဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုလိမ့်မယ်။ လူကလေးက ဒါမမှန်ဘူးဆိုရင် ဒါကို ရိုက်ခွဲပစ်လိုက်မယ်' လို့ လျှောက်တင်လိုက်ပါ။ အဲဒီနောက်

လူကလေးဟာ ဒီအရာဝတ္ထုကို တီးခတ်ပြီး မြစ်ဆိပ်ကို သယ်ဆောင်
သွားပါ။ မြစ်ဆိပ်ရောက်တဲ့အခါ ဒီအရာဝတ္ထုကို အပိုင်းပိုင်းဖြစ်အောင်
ရိုက်ခွဲချိုးဖဲ့ပြီး မြစ်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်ပါ။ ဒီလိုဆိုရင် လူကလေးဟာ
လူကလေးရဲ့ ဇနီးကို ပြန်ရယူနိုင်မှာဖြစ်ပြီး အဘွားရဲ့ မျက်ရည်တွေ
ဟာလည်း ခမ်းခြောက်သွားနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်' ဟုပြောဆိုသည်။

အယ်မီလီယန်လည်း အဘွားအိုကြီးကို နှုတ်ဆက်ကာ အယ်မီလီယန်
သည် ချည်လုံးကို သူ့ရှေ့တွင် လှိမ့်ချလိုက်လေသည်။ နောက်ဆုံး
တွင် သူသည် ပင်လယ်ဝသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ သူသည် ပင်လယ်
နားတွင် မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို တွေ့သည်။ မြို့အစွန်အဖျားတွင် ကြီးမား
သော အိမ်ကြီးတစ်လုံး ရှိသည်။ အိမ်ကြီးတွင် အယ်မီလီယန်က အိပ်ရာ
တစ်နေရာ တောင်းယူရရှိသည်။ သူသည် လဲလျောင်း၍ အိပ်စက်
သည်။

နံနက်မိုးလင်း၍ နိုးလာသောအခါ ဖခင်က သားအား ထင်းသွား
ခုတ်ရန် ပြောဆိုသံကို ကြားရသည်။ သားက အဖေ၏ စကားကို
နားမထောင်ချေ။

'အဖေကလဲ အစောကြီး ရှိသေတယ်၊ ခုမှ အိပ်လို့ ကောင်းသေး
တာ' ဟု သားက သူ့အဖေအား ပြောဆိုလေသည်။

ထိုအခါ မိခင်ဖြစ်သူက 'သားရယ်၊ မင်းအဖေ အရိုးအဆစ်တွေ
ကိုက်ခဲနေလို့၊ မင်းအဖေက မင်းအစား သွားရမှာလား၊ ဒါ အိပ်ချိန်
မဟုတ်တော့ဘူး၊ ထပြီး သွားတော့' ဟူသော ပြောသံကို ထပ်မံကြားရ
သည်။

သားဖြစ်သူလည်း တီးတိုးစကား အနည်းငယ်ပြောကာ ပြန်အိပ်
ပျော်သွားလေသည်။ သူသည် အိပ်ပျော်ကာစရှိသေးချိန်ကွင် လမ်းမ
ပေါ်မှ မိုးကြိုးပစ်သံကဲ့သို့သော အသံကြီးကို ကြားလိုက်၍ အိပ်ရာမှ

နိုးလာခဲ့သည်။

သူသည် အိပ်ရာမှ ချက်ချင်းထကာ အဝတ်အစားများကို ကယျာကယာလဲ၍ လမ်းမပေါ်သို့ ပြေးလာခဲ့လေသည်။ အယ်မီလီယန်လည်း သူ့နည်းတူ အိပ်ရာမှ ချက်ချင်းထကာ မိဘစကားထက် လျင်မြန်စွာ နာခံစေသည့် အရာဝတ္ထုသည် မည်သည့်ပစ္စည်း ဖြစ်သနည်း ဆိုသည်ကို သိလို၍ သူ့နောက်ကို လိုက်သွားလေသည်။

လူတစ်ယောက်သည် အရာဝတ္ထုတစ်ခုအား သူ့ဝမ်းဗိုက်နှင့် ကပ်ကာ ချည်၍ သယ်ဆောင်သွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ထိုလူသည် တုတ်ဖြင့် ထိုအရာဝတ္ထုကြီးကို ရိုက်ခတ်နေလေသည်။

မိုးကြိုးပစ်သကဲ့သို့သော အသံကြီးသည် သူရိုက်ခတ်၍ ထွက်ပေါ်လာသော အသံပင် ဖြစ်သည်။ အမိအဘထက် လျင်မြန်စွာ နာခံစေသော အရာဝတ္ထုသည် ထိုသူရိုက်ခတ်နေသော အရာဝတ္ထုပင် ဖြစ်သည်။ အယ်မီလီယန်သည် ထိုအရာဝတ္ထုကို သွားရောက်ကြည့်ရှုသည်။

ထိုအရာဝတ္ထုကြီးသည် ဝိုင်း၍ စည်ပိုင်းကြီးနှင့် သဏ္ဍာန်တူ သည်။ အစွန်းတစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် သားရေဖြင့် ကျက်ထားသည်။ အယ်မီလီယန်က ထိုအရာဝတ္ထုကို ရိုက်ခတ်တီးနေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား 'ဒီပစ္စည်းကို ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ' ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ 'ဒါဟာ စည်ပေါ့' ဟု ပြန်ဖြေသည်။ အယ်မီလီယန်က 'အထဲမှာ ဘာမှလဲ မရှိပါလား' ဟု မေးသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ အထဲမှာ ဘာမှ မရှိပါဘူး' ဟု ဖြေသည်။

အယ်မီလီယန်သည် အံ့ဩသွားသည်။ စည်ကြီးအား သူ့ကို ပေးရန် တောင်းဆိုသည်။ သူတို့က စည်ကြီးကို မပေးချေ။ ထို့နောက် အယ်မီလီယန်သည် ထပ်မံ စကားမဆိုတော့ဘဲ စည်သမားနောက်မှ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

တစ်နေ့တာလုံးလုံး စည်တီးသမားနောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်ပါခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး အိပ်စက်လဲလျောင်းနေစဉ် အယ်မီလီယန် သည် စည်ကြီးကိုလှယူ၍ ထွက်ပြေးလေသည်။

အယ်မီလီယန်သည် သူ့မြို့သို့ အပြေးနှင်လာခဲ့သည်။ အယ်မီလီယန် သည် သူ့ဇနီးအိမ်သို့သွားရောက်ရာ အိမ်တွင် သူ့ဇနီးမရှိသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ အယ်မီလီယန် ခရီးထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး နောက်တစ်နေ့ တွင် ဘုရင်ကြီးသည် သူ့ဇနီးကို နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ ချေပြီ။

ထို့နောက် အယ်မီလီယန်သည် ဘုရင်ကြီး၏ နန်းတော်သို့ လိုက် သွားသည်။ အယ်မီလီယန်သည် ဘုရင်ကြီးထံသို့ 'ဘယ်နေရာဆိုသည် ငါမသိသည့် နေရာကိုသွားပြီး ဘယ်အရာဆိုသည် ငါမသိသည့် ပစ္စည်းကို ယူလာသူ ပြန်ရောက်ရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့လိုက်သည်။

ဘုရင်ကြီး၏ သံတော်ဆင့်သည် သူ့ထံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ လာပြီး အယ်မီလီယန်အား နန်းတော်သို့ နောက်နေ့မှ လာရောက်ရန် ပြောကြားသည်။

အယ်မီလီယန်က သံတော်ဆင့်အား...

'ဘုရင်ကြီး ယူခိုင်းတာကို ယနေ့ ကျွန်ုပ် ယူဆောင်လာခဲ့ပြီလို့ သင့်တို့ဘုရင်ကြီးကို သွားပြောချေ။ တကယ်လို့ ဘုရင်ကြီး မထွက် လာရင် ကျွန်ုပ် သူ့ဆီကို သွားရောက်ရပါ့မယ်' ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘုရင်ကြီးလည်း ထွက်လာခဲ့ပြီး အယ်မီလီယန်အား 'အသင့် ဘယ်ရောက်ခဲ့သလဲ' ဟု မေးသည်။ အယ်မီလီယန်ကလည်း သူ့ရောက်ခဲ့သည့် နေရာကို ပြောပြသည်။

ထိုအခါ ဘုရင်ကြီးက ဤနေရာသည် ငါခိုင်းစေလိုက်သည့် နေရာမဟုတ်ဟု ပြန်ပြောဆိုပြီးနောက် 'အသင်ဘာကို ယူခဲ့သနည်း' ဟု

မေးပြန်သည်။

ထိုအခါ အယ်မီလီယန်က စည်ကို ညွှန်ပြသည်။ ဘုရင်ကြီးသည် စည်ကို ကြည့်ရုံမျှပင် မကြည့်ဘဲ 'ဒီပစ္စည်းဟာ ငါယူဆောင်ခိုင်းတဲ့ ပစ္စည်း မဟုတ်ဘူး' ဟူ၍ ဆိုပြန်သည်။

အယ်မီလီယန်က 'ဒီပစ္စည်းဟာ ဘုရင်ကြီး ယူဆောင်ခိုင်းတဲ့ ပစ္စည်းမဟုတ်ရင် ဒီပစ္စည်းကို ရိုက်ခွဲပစ်မယ်၊ မကောင်းဆိုးဝါးကောင်တွေ ယူချင်ရင် ယူပေတော့' ဟု ဘုရင်ကြီးအား ပြောဆိုသည်။

ထို့နောက် အယ်မီလီယန်သည် စည်ကြီးကို သယ်ဆောင်ကာ နန်းတော်မှထွက်ခွာလာသည်။ အယ်မီလီယန်သည် လမ်းတစ်လျှောက်တွင် စည်ကြီးကို တီးခတ်သွားလေသည်။ အယ်မီလီယန်က ထိုကဲ့သို့ စည်ကြီးကို တီးခတ်သွားသောအခါ ဘုရင်ကြီး၏ စစ်သည်တော်များသည် အယ်မီလီယန်နောက်သို့ ပြေးကုန်လိုက်ကုန်ကြသည်။ ထို့နောက် စစ်သည်တော်များသည် အယ်မီလီယန်က သူတို့ကို မည်သို့သော အမိန့်ပေးမည်ဆိုသည်ကို မေးမြန်းကြလေသည်။

ဘုရင်ကြီးသည် ပြတင်းပေါက်မှ ထွက်ကာ သူ့စစ်သည်တော်များအား အယ်မီလီယန်နောက်သို့ မလိုက်ရန် အော်ဟစ်ပြောဆိုလေသည်။ သို့သော် စစ်သည်တော်များသည် ဘုရင်ကြီး၏ ပြောစကားကို နားမထောင်ကြချေ။ သူတို့သည် အယ်မီလီယန်နှင့် စည်ကြီး နောက်သို့သာ လိုက်လံလျက် ရှိကြသည်။

ဘုရင်ကြီးသည် အဆိုပါ အချင်းအရာကို မြင်သော် အမှုတော်ထမ်းများအား အယ်မီလီယန်၏ဇနီးကို သူ့ခင်ပွန်းထံ ပြန်လည်အပ်နှံရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။ ထို့ပြင် အယ်မီလီယန်ထံ စာဖြင့်စေလွှတ်၍ စည်ကြီးအား ဘုရင်ကြီးထံသို့ အပ်ရန် တောင်းဆိုလေသည်။

ထိုအခါ အယ်မီလီယန်က 'ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီစည်ကြီးကို ရိုက်ခွဲပစ်ပြီး အပိုင် အစတွေကို ရေထဲလွှင့်ပစ်ဖို့ ကျွန်ုပ်ကို မှာထားတယ်' ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ထို့နောက် အယ်မီလီယန်သည် စည်ကြီးကို သယ်ဆောင်ကာ မြစ်ဆိပ်သို့ လာခဲ့သည်။ စစ်သည်တော်များကလည်း သူ့နောက်မှ ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်ပါလာကြသည်။ မြစ်ကမ်းပါးသို့ရောက်သော် အယ်မီလီယန်သည် စည်ကြီးကိုရိုက်ခွဲကာ အပိုင်းအစများကို ရေထဲသို့ ပစ်ချလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ စစ်သားများကလည်း ပြေးထွက်သွားကြလေသည်။ အယ်မီလီယန်သည် သူ့ဇနီးကို ပြန်တွေ့ကာ အိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ဘုရင်ကြီးသည် သူတို့ ဇနီးမောင်နှံအား ဒုက္ခထပ်မပေးတော့ပေ။ သို့ဖြင့် သူတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ရာသက်ပန် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်သွားကြလေသည်။

ကြားဝါလိုစိတ် စားပေါက်ပိတ်

တစ်ခါက ကြွက်တစ်ကောင်သည် သီးနှံများ သိုလှောင်ထားရာ ကျိုတစ်ခုအောက်တွင် နေထိုင်လေသည်။ ထိုကျိုးကြီးထဲရှိ သီးနှံများ ပုံထားရာ ကြမ်းပြင်တွင် အပေါက်ငယ်ကလေးတစ်ပေါက် ရှိလေသည်။

သီးနှံများသည် ထိုအပေါက်ကလေးမှ အောက်သို့ တစ်စေ့ချင်း ကျလေသည်။ ယာသမားသည် အပေါက်ငယ်ကလေးက သေးလွန်းလှ၍ သတိမထားမိချေ။ ကြွက်သည် အောက်သို့ကျလာသော သီးနှံများကို အဆင်သင့် မပင်မပန်း မပူမပင် စားသုံးမှီဝဲ၍ နေလေသည်။

သူသည် သူကောင်းစားနေသည်ကို သူ့မိတ်ဆွေများအား ဝါကြွားလိုသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကြမ်းအပေါက်ကို ကျယ်လာသည်အထိ တတိတိကိုက်ဖြတ်သည်။ နောက်ဆုံး ကြမ်းပေါက်ဝကြီးသည် ကျယ်လာလေသည်။

ထို့နောက် ကြွက်သည် သူ့မိတ်ဆွေ ကြွက်များအား... အစားအစာတွေ အဆင်သင့်ရှိတယ်၊ ကြိုက်သလောက် သုံးဆောင်နိုင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့အားလုံးကို ပြုစုချင်လွန်းလို့ပါ' ဟု ဆိုကာ ကြွက်

များကို ဖိတ်မန္တက ပြုလေသည်။

မကြာမီ ကျိကြီးထဲသို့ ကြွက်များရောက်ရှိလာကြသည်။ အိမ်ရှင် ကြွက်က ကြွက်များကို ချဲ့ထားသော ကြမ်းပေါက်အတိုင်း ဦးဆောင်ကာ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ယခင် သတိမထားသော အပေါက်ငယ်ကလေးသည် ယခုကြီးမားသော အပေါက်ကြီးဖြစ်နေလေရာ ယာသမားသည် ကြမ်းပေါက်ကြီးကို အလွယ်တကူ တွေ့မြင်သွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ယာသမားသည် အပေါက်ကို ချက်ချင်းပိတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ပညာရှိနှင့် ထွန်ခြစ်

တစ်ခါက မြို့တွင်နေထိုင်သည့် သားဖြစ်သူသည် ဖခင်ရှိရာ တောရပ်ရွာသို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဖခင်ဖြစ်သူက သားအား 'တို့ ဒီနေ့ ကောက်ရိုးရိတ် ရအောင် ထွန်ခြစ်သွားယူပြီး အဖေကို ကူညီပါ' ဟု ဆိုလေသည်။

သားဖြစ်သူသည် အလုပ်မလုပ်ချင်ပေ။ ထို့ကြောင့် သူက...

'အဖေ ကျွန်တော်ဟာ ပညာရှိတစ်ယောက်ပါ။ ဒါကြောင့် လယ်သမား အသုံးအနှုန်းတွေအားလုံးကို မေ့ကုန်ပြီ။ အဖေပြောတဲ့ ထွန်ခြစ်ဆိုတာ ဘာကိုခေါ်တာလဲ' ဟု မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ မေးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သားဖြစ်သူသည် ခြံထဲသို့ ဖြတ်လျှောက်သွားစဉ် လမ်းပေါ်တွင် ချထားသော ထွန်ခြစ်ကို တက်နင်းမိကာ လက်ကိုင်သည် သူ့နဖူးကို ရိုက်မိသွားသည်။

ထိုအခါသူသည် နဖူးကို လက်ဝါးဖြင့် ဖိကာ 'ထွန်ခြစ်ကို ဒီမှာ ဘာလို့ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ချထားရတာလဲ' ဟု ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့ ဖြင့် ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ဆုတော်ငွေ တစ်ဝက်

တစ်ခါက ယာသမားတစ်ဦးသည် ပတ္တမြား တစ်လုံးကို ကောက် ယူရရှိလေသည်။ သူသည် ပတ္တမြားကြီးအား ဘုရင်ကာဆာကို ဆက်သရန် နန်းတော်သို့ ယူဆောင်လာခဲ့လေသည်။

ယာသမားကြီးသည် နန်းတော်သို့ ရောက်သော် မင်းမှုထမ်းများ အား ဘုရင်ကြီးနှင့် တွေ့လိုကြောင်း ခွင့်ပန်သည်။ အမှုထမ်း အကြောင်းရင်းကို မေးမြန်းသည်။ ယာသမားလည်း ပတ္တမြားကို ဘုရင်ကြီးထံ ဆက်သလို၍ တွေ့ဆုံလိုသည့် အကြောင်း ပြောပြသည်။

အမှုထမ်းက ကောင်းပြီ။ သင့်ကို ဘုရင်ကြီးဆီ ခေါ်သွားမယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်ကြီးက ဘာပေးပေး ကျွန်ုပ်ကို တစ်ဝက်ပေးရမယ်။ ဒါမှသာ ဘုရင်ကြီးနဲ့ တွေ့ခွင့်ပေးမယ်' ဟုဆိုသည်။

ယာသမားလည်း အမှုထမ်းအား သူပြောကြားသည့် အတိုင်း ပေးပါမည်ဟု ကတိပြုသည်။ ထိုသို့ဖြင့် အမှုထမ်းသည် ယာသမား အား ဘုရင်ကြီးထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ယာသမားသည် ပတ္တမြားကြီးကို ဘုရင်ကြီးအား ဆက်သလိုက် လေသည်။ ဘုရင်ကြီးက ယာသမားအား .....

‘မောင်မင်းကို ဆုတော် ပေးသနားတော်မူမယ်၊ မောင်မင်း ဘာကို လိုချင်ပါသလဲ’ ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုအခါ ယာသမားက...

‘အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မျိုးကို ဆုတော်အဖြစ် ကြိမ်ဒဏ် အချက် ငါးဆယ်ကိုသာ ပေးသနားတော်မူပါ။ ဒီဆုကိုသာ ကျွန်တော်မျိုး လိုချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးနဲ့ အရှင်အမှုထမ်းတို့ဟာ အရှင်ရဲ့ ဆုတော်ကို တစ်ဝက်စီရယူပါ့မယ်လို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကတိကဝတ်တွေ ထားခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကြိမ်ဒဏ်အချက် ၅၀ အနက် တစ်ဝက်ဖြစ်တဲ့ ကြိမ်ဒဏ်အစိတ်ကို သူ့ကို ပေးစေလိုပါ တယ်’ ဟု လျှောက်တင်လေသည်။

ဘုရင်ကြီး ကာဆာလည်း အကြောင်းရင်းမှန်ကို သိရှိသွားကာ တဟားဟားဖြင့် ရယ်မောလေသည်။ ထို့နောက် ယာသမားအား ရူဘဲလ်ငွေတစ်ထောင်ကို ဆုတော်ငွေအဖြစ် ချီးမြှင့်၍ လာဘ်စားသည့် အမှုထမ်းအား နန်းတော်မှ နှင်ထုတ်လိုက်သည်။

ဝမ်းဘဲနှင့်လစန္ဒာ

တစ်ခါက ဝမ်းဘဲတစ်ကောင်သည် မြစ်ကြောင်း တစ်လျှောက် ကူးခတ်၍ ငါးကို ရှာဖွေလျက်ရှိသည်။ တစ်နေ့တာ ကုန်ဆုံးသွားသော်လည်း ငါးတစ်ကောင်မျှ မရရှိချေ။

ညရောက်သော် ရေထဲတွင် ထင်ဟပ်နေသော လအရိပ်ကို ဘဲငန်းကြီးသည် မြင်တွေ့သွားလေသည်။ သူသည် ရေပေါ်တွင် ထင်နေသော လရိပ်ကို ငါးဟုထင်သွားကာ ရေထဲသို့ ငုပ်၍ လရိပ်ကို ဖမ်းလေသည်။ ထိုအချင်းအရာကို တခြားဘဲငန်းများက မြင်တွေ့သော် သူ့ကို ဝိုင်း၍ ရယ်မောကြလေသည်။

ဘဲငန်းကြီးလည်း အလွန်ရှက်သွားသည်။ မဝံ့မရဲဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့်သူသည် ရေထဲတွင် ငါးအစစ်ကို တွေ့သော်လည်း မဖမ်းရဲတော့ချေ။ ထိုသို့ဖြင့် ဘဲငန်းကြီးသည် အစာရေစာ ငတ်ပြတ်ကာ နောက်ဆုံးတွင် သေပွဲဝင်ရရှာလေသည်။